

N:o 24.

Af Herr **E. Westin**: *Med förslag till förordning angående tillsättande af presterliga tjänster.*

Till Riksdagens pröfning tillåter jag mig härmed framlägga förslag till förändrad lagstiftning angående tillsättning af presterliga tjänster. Ehuru stora och viktiga frågor denna gång komma att mer än vanligt taga Riksdagens uppmärksamhet i anspråk, hvilket utgör ett talande skäl för önskvärdheten af att till en annan gång undanskjuta andra frågor, utgör dock den omständigheten att allmänt kyrkomöte under innevarande år kommer att sammanträda, anledning för mig att nu framkomma med nämnda förslag.

Att en förändring i våra presterliga befordringslagar är af behovet påkallad, är så allmänt känt och erkänt, att derom icke bör spillas många ord. Både Regering, Riksdag och Kyrkomöte hafva också arbetet på frågans lösning, ehuru olika meningar om sättet hittills orsakat att den ännu är olöst. Frågans vikt och betydelse för vårt kyrkliga församlingslif gör dock att den icke kan eller får falla, utan måste återkomma, till dess den vunnit sin lösning. Både presten, församlingen och den enskilde församlingsmedlemmen sucka under det oefferrättslighetstillstånd, som nu är rådande i fråga om tillsättande af själasörjare och motse med längtan en sakernas bättre ordning. Lagstiftaren måste därför ännu en gång göra ett försök att reglera missförhållandena.

Det förslag i ämnet, som förelåg 1879 års Riksdag, torde utgöra en lämplig utgångspunkt och jemväl erbjuda den största utsigten till framgång. Med några förändringar tillåter jag mig därför ånyo framlägga detsamma. Jag är visst icke belåten med hvarje bestämmelse i förslaget, men då det i det hela taget torde få anses bättre än nu gällande stadganden, finner jag det klokare att åtminstone vinna något än intet. Rättigheten att deltaga i

prestval är enligt nu gällande lag inskränkt till egare af fastigheter och vissa verk och inrättningar, då deremot enligt detta förslag rösträtten skulle utsträckas till alla, som ega rösträtt vid kyrkostämma. Likaledes sker sjelfva röstberäkningen nu på ett alldeles föråldradt och otjenligt sätt, nemligen efter mantalet äfvensom efter antalet af masugnar, hamrar och härdar, m. m., då efter förslaget röstberäkningen skulle komma att ske efter de för rösträtt vid allmän kyrkostämma stadgade grunder. Vidare innehåller förslaget upphäfvande af pastoratens indelning efter löneinkomsterna i tre klasser, för hvilka alldeles olika befordringsgrunder gälla, och stadgar i stället skyldighet för domkapitlen att bland de sökande utvälja och föreslå de skickligaste och mest förtjente. Då dertill kommer att förslaget afser att bereda församlingarne rätt att äfven få kalla fjerde profpredikant, så tror jag mig hafva visat att det innehåller så väsentliga förbättringar mot nu gällande bestämmelser i fråga om val af själasörjare, att hvar och en bör låta sina detaljanmärkningar falla och genom antagandet af förslaget undanrödja de största olägenheterna.

Då frågan förut varit föremål för Riksdagens pröfning, anser jag icke nödigt att vidare motivera densamma, utan åberopar hvad som då anfördes. Och lemnar jag Utskottet full rättighet att i förslaget göra de ändringar, som pröfvas nödiga och nyttiga, endast syftemålet med min framställning — vinnande af större frihet för församlingarne vid val af själasörjare — kan ernås.

Jag hemställer fördenskull att Riksdagen måtte för sin del godkänna följande

Förslag

till förordning angående tillsättning af presterliga tjenster.

Med upphäfvande af Kongl. förordningen om prestval den 1 April 1843 samt af hvad kyrkolag med dertill hörande författningar i öfrigt innehålla, stridande mot nedannämnda bestämmelser, förordnas som följer:

§ 1.

1. Har ordinarie presterlig tienst blifvit ledig, skall, der ej annorledes stadgadt är, det domkapitel, under hvilket tjesten lyder, ofördröjligen genom offentligt anslag kungöra densamma till ansökning, med utsättande af dag då ansökningstiden går till ända.

2. Hvad i afseende på ansökningstid samt ansökningshandlingar och deras inlemnande bör iakttagas, derom förordnar Konungen.

§ 2.

Inom trettio dagar efter den, då ansökningstid går till ända, skall domkapitlet företaga de ingifna ansökningarna till granskning, pröfva de sökandes behörighet och uppgöra förslag till tjenstens besättande.

§ 3.

1. Till presterlig tjenst njute prest befodringsrätt endast inom det stift han tillhör, der icke vidsträcktare rätt är genom denna förordning eller särskildt af Konungen honom meddelad.

2. Befodringsrätt till presterlig tjenst i Stockholm skall stå öppen för hela rikets presterskap.

§ 4.

Är prest till embetsutöfning obehörig, må han ej på förslag uppföras eller eljest till presterlig befodran komma i fråga.

§ 5.

Prest må ej, medan han innehar förslag till presterlig tjenst, eller medan besvär, som han anfört öfver dylikt förslag, äro oafgjorda, uppföras på förslag till annan presterlig tjenst.

§ 6.

1. Den, som är till komministers- eller kapellpredikantstjenst utnämnd, men densamma icke tillträdt, vare ej behörig att på grund af egen ansökan uppföras på förslag till annan sådan tjenst.

2. Kyrkoherde må ej på grund af egen ansökan uppföras på förslag till presterlig tjenst, derest han icke vid ansökningstidens slut under minst tre år, räknadt från tillträdet, innehaft den kyrkoherdetjenst, hvartill han senast blef befodrad.

§ 7.

Till kyrkoherdetjenst må ej kallas eller på förslag uppföras den, som icke uppnått trettio års ålder, utan Konungen gifver der lof till.

§ 8.

Ej må domkapitlet till presterlig tjenst utnämna eller på förslag der- till uppföra annan än den, som pröfvas ega den förmåga och de egenskaper, hvilka för tjenstens nöjaktiga bestridande erfordras.

§ 9.

Sedan de sökandes behörighet till den lediga tjensten blifvit pröfvad, uppföre domkapitlet bland dem, som förklarats behörige, på förslaget tre, efter som de framför andre och sins emellan finnas i förtjenst och skicklig- het ega företräde; och bör dervid tagas i betraktande såväl det nit, det all- var och den skicklighet, hvarmed sökande skött det kall, honom i kyrkans eller läroverkens tjenst dittills varit anförtrodt, jemte hans tjenstålder, som ock hans genom examina, utgifna skrifter eller annorledes offentligen ådaga- lagda lärdom i teologiska ämnen. Äro sökande jemngoda i teologiska insig- ter, må afseende fästas jemväl på lärdom i andra kunskapsämnen, ådagalagd på sätt nu är sagdt.

§ 10.

1. Tjenstålder skall, lika för ordinarie och extra ordinarie befattning, räknas efter tjenstgöringstid; dock att, då sökande för sjukdom eller för teologiska studiers idkande eller profs afläggande eller för fullgörande af offentligt uppdrag eller af annan dermed jemförlig anledning fått åtnjuta tjenstledighet, den tid icke må vid tjänstårsberäkningen afdragas. För tjenst- göring före fyllda tjugutre år må tjänstår icke beräknas, ej heller för mer än en tjenstebefattning, der sökanden flera sådana samtidigt bestridt.

2. Vid bestämmandet af sökandes tjenstålder gälle årsberäkning så- som för presterlig tjenst äfven för notarie- och amanuenstjenster vid dom- kapitlet, så ock för lärarebefattning, med hvilken sådan förmån är eller varder af Konungen förenad. Filosofie doktorsgrad eller behörighet dertill, genom aflagda prof förvärfvad vid något af rikets universitet, räknas lika med tre presterliga tjänstår. Ej må någon såsom tjänstår räkna sig till godo annan tid, än den, under hvilken han varit medlem af svenska kyrkan.

§ 11.

Vid omröstning till förslag skall röstas om hvart förslagsrum särskildt, från det första och vidare nedåt, och varde på hvart rum uppförd den, som

dertill erhållit mer än hälften af de afgifna rösterna. Har vid sådan omröstning icke någon erhållit mer än hälften af de afgifna rösterna, skall ny omröstning anställas mellan de två, hvilka högsta röstetalet tillfallit. Hafva flera än två erhållit sådant röstetal, att företrädet dem emellan är oafgjordt, då skall först mellan dem skiljas genom särskild omröstning, hvarvid i händelse af lika röster ordförandens röst gifver utslaget.

§ 12.

I förslagsprotokollet skall för hvarje sökande upptagas ett kort sammandrag af hans tjänsteförteckning och jemväl utföras den tjänstålder, som han enligt domkapitlets pröfning lagligen egt vid ansökningstidens utgång räkna sig till godo.

§ 13.

1. Hafva ej tre behöriga sökande sig anmält, utsätte domkapitlet ny ansökningstid, hälften af den, som första gången förelades, och hafve de, som under första ansökningstiden inkommit och finnas behöriga företräde till förslaget.

2. Finnas ej heller efter andra ansökningstidens förlopp tre behöriga sökande, skall domkapitlet på förslag uppföra den eller de sökande, som sig anmält och pröfvas behörige, samt låta å kyrkostämman inhemta vederbörande församlings yttrande, huruvida hon med det ofullständiga förslaget åtnöjes. Förklarar sig församlingen med förslaget nöjd, vidtage domkapitlet de åtgärder, som för tjänstens besättande ytterligare erfordras. Har hvarken vid första eller andra ansökningstidens utgång behörig sökande sig anmält, eller nöjes församlingen icke å ofullständigt förslag, anmäle domkapitlet förhållandet hos Konungen och afbide hans beslut.

§ 14.

Prest må ej afsäga sig förslag, hvarå han blifvit uppförd, utan så är, att han, efter det han tjänsten sökte, vunnit annan befordran eller domkapitlet pröfvar honom vara af sjukdom eller annan orsak ur stånd att den sökta tjänsten bestrida.

§ 15.

Har, innan val egt rum, någon af de föreslagna blifvit obehörig att på förslag uppföras, varde han från förslaget skild.

§ 16.

Har, innan val egt rum, någon af de föreslagna med döden afgått eller fått förslaget sig afsäga eller blifvit från förslaget skild, anslås ett rum på förslaget till ansökning ledigt, och förfares vidare som i § 13 sägs; skolande, der någon förut förslaget sökt, men ej blifvit derå uppförd, hans då ingifna ansökning icke utan att han densamma uttryckligen förnyat komma under pröfning, ej heller den omständigheten, att han förut sökt, berättiga honom till företräde framför senare sökande.

§ 17.

1. Sedan förslag vunnit laga kraft, eller deröfver anförda besvär blifvit slutligen afgjorda, skola de föreslagna, hvar på sin dag, i ordning efter deras rum på förslaget, vid högmessogudstjenst aflägga prof med predikande och altartjenst i den kyrka, vid hvilken ledigheten är, eller, om flera kyrkor under tjensten lyda, och domkapitlet icke annorlunda bestämmer, i moderkyrkan. Är med den lediga tjensten förenad skyldighet att på samma sön- eller högtidsdag förrätta gudstjenst i mer än en kyrka, bestämme domkapitlet om prof i två kyrkor afläggas skola.

2. Ej må profpredikant, om annan prest är att tillgå, i församling der han aflägger prof utföra annan presterlig förrättning än här är sagdt.

§ 18.

Är prest, som blifvit på förslag uppförd, i fält eller på embetets vägnar eller i offentligt uppdrag utrikes stadd, och kan han förty icke till profs afläggande sig inställa, vare dock behörig att vid valet komma under omröstning.

§ 19.

Varder någon af de på förslaget uppförda af sjukdom eller annat laga förfall hindrad att å utsatt dag aflägga prof, göre derom ofördröjligen anmälan hos domkapitlet. Är han fortfarande af laga förfall hindrad att anmäla sig till prof inom nittio dagar från den förelagda profdagen, må han utan afläggande af prof komma under omröstning. Har den uteblifne ej anmält förfall, som af domkapitlet godkännes, må han kunna af domkapitlet från förslaget skiljas.

§ 20.

Har, efter det profdagar varit för de föreslagna utsatta, sökande blifvit i den ordning, som i § 16 sägs, på förslaget uppförd, förelägge domkapitlet honom särskild profdag. Lag samma vare, om den, som af laga förfall varit hindrad att på förelagd dag aflägga prof, inom den i näst föregående § föreskrifna tid dertill sig anmält.

§ 21.

Ej må tjenstgöring anvisas prest i pastorat, der han söker presterlig tjenst. Är han förut der anställd, då må han kunna med den tjenstgöring fortfara.

§ 22.

Söndagen efter sista profdagen vare frågodag. Då skall valförrättaren vid sammanträde med församlingens röstegande ledamöter det förestående valet bereda på sätt här nedan sägs.

§ 23.

Valförrättare förordnas af domkapitlet. Till valnotarie, som å frågo- och valdag förer protokoll, utser valförrättaren lämplig person. Ej må den vara valförrättare eller valnotarie, som är med någon af de på förslaget uppförda i den skyldskap eller det svägerlag, som enligt allmän lag utgör jäf mot domare, ej heller röstegande, så vida han ej sin röst nedlägger.

§ 24.

1. Anföres eller yppar sig eljest på frågodag mot valförrättaren jäf, som han finner lagligt, uppskjutes förrättningen till dess domkapitlet om ny frågodag och annan valförrättare förordnat.

2. Varder valnotarie på laga skäl jäfvad, skall valförrättaren dertill på stället utse annan lämplig man, som ojäfvig är.

§ 25.

1. Styrkes på frågodag, att profdagarna ej blifvit behörigen kungjorda eller att förelagdt prof icke fullgjorts, eller att föreslagen prestman dött

eller är till förslaget obehörig vorden, uppskjutes frågodagsförrättningen, och ankomme det på domkapitlet att vidtaga den åtgärd, som med denna förordning öfverensstämmer.

2. Visas att frågodagssammanträdet icke blifvit vederbörligen kungjort, utsättes valförrättaren ny frågodag till annan söndag.

§ 26.

1. Rösträtt vid prestval tillkommer en hvar, som i församling, der sådant val skall anställas, eger rättighet att i kyrkostämmas öfverläggningar och beslut deltaga; och gälla vid valet i afseende på röstberäkning samt rösträtts utöfning och öfverlåtande på annan person hvad för kyrkostämma är stadgad; dock med den jemkning i församling å landet, att icke någon må med rösträtt i valet deltaga för större röstetal, än som motsvarar en femtionedel af församlingens hela röstetal å kyrkostämma. Uppkommer vid den beräkning af rösträtt bråktal, skall det bortfalla.

2. För prestval skall särskild vallängd upprättas och på frågodagen justeras. Anmärkning mot vallängden skall, för att kunna komma under pröfning, vid justeringen på frågodagen göras af röstegande eller dess fullmäktig. Öfver gjord anmärkning beslute valförrättaren. Gillar han den, varde vallängden derefter rättad. Kan väckt fråga om rättelse eller tillägg i vallängden ej då utredas, varde den till valdagen uppskjuten.

3. I afseende på rösträtt vid prestval i stad, för hvilken särskild röstgrund vid dylika val blifvit eller, på framställning af vederbörande kyrkostämma, varder af Konungen fastställd, skall gälla hvad derom är eller, på kyrkostämmans framställning, blifver af Konungen förordnad. Lag samma vare i fråga om särskild röstgrund vid prestval i pastorat, som omfattar både stads- och landsförsamling, så ock om vallängd vid prestval i Stockholm.

§ 27.

1. På frågodag för beredande af val till kyrkoherdetjenst ege församlingen, om hon det önskar, begära att uppgifven prestman skall såsom fjerde profpredikant på förslaget uppföras, och må fråga härom väckas allenast af den, som i den justerade vallängden upptagen och sjelf tillstädes är. Begäres till annan presterlig tjenst fjerde profpredikant, varde frågan ej upptagen.

2. Är frågan så väckt, som nu sagdt är, då skall genom omröstning utrönas, huruvida församlingen äskar fjerde profpredikant. Bifaller församlingen det derom väckta förslag med den röstöfvervigt, hvarom i nästföljande

moment stadgas, och är endast en prestman uppgifven, vare han till fjerde profpredikant begärd. Äro två eller flere prestmän uppgifne, anställes ny omröstning till utrönande, hvilken af dem skall till fjerde profpredikant begäras. Omröstningen skall öppet verkställas och må endast den rösta, som jemlikt mom. 1 behörig är att i frågan talan föra. Hvar röstandes mening varde för en röst räknad.

3. Har vid sådan omröstning, då fråga är om kyrkoherdetjenst, hvars tillsättning är Konungen förbehållen, mera än hälften af de i omröstningen deltagande, och, då fråga är om konsistoriel kyrkoherdetjenst, mera än hälften af hela antalet af de i den justerade vallängden uppförde röstberättigade förenat sig att till fjerde profpredikant begära samme prestman, uppskjutes förrättningen, till dess domkapitlet vidare förordnat. I annat fall vare frågan om fjerde profpredikant förfallen.

4. Har församling till fjerde profpredikant begärt prestman, som på grund af § 3 eller eljest är obehörig att på förslaget uppföras eller vägrar att församlingens kallelse efterkomma, då skall domkapitlet afslå församlingens begäran. Har beslutet derom vunnit laga kraft, vare frågan om fjerde profpredikant förfallen. Dör, innan val är hållet, begärd fjerde profpredikant, som behörig var, eller förlorar han innan den tid behörighet, som han på frågodagen hade, stående församlingen öppet att kalla annan fjerde profpredikant.

5. Förekommer ej skäl, som nu är sagdt, till afslag på församlingens begäran, uppföre domkapitlet den, som till fjerde profpredikant begärd blifvit, på förslaget, och utfärde, sedan beslutet vunnit laga kraft, till honom kallelse att på förelagd dag aflägga prof som i § 20 sägs.

§ 28.

Öfver valförrättarens åtgärd till valets beredning må besvär ej anföras utan i sammanhang med besvär öfver valförrättningen.

§ 29.

1. Prestval skall efter pålysning hållas å fjortonde dagen efter frågodagen. Kan det ej ske, bestämme domkapitlet annan dag.

2. Visas på valdagen, att valet ej blifvit behörigen utlyst, utsätte valförrättaren ny valdag till annan söndag.

§ 30.

Valet skall öppet verkställas och i öfrigt sålunda, att valförrättaren
Bih. till Riksd. Prot. 1883. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 7 Häft. 2

uppropar de röstegandes namn i den ordning, hvori de i den justerade val-längden förekomma. Vid uppropet framtråde till valbordet en hvar väljande för sig, att sin röst på någon af de föreslagna afgifva. Är röstegandes namn två gånger uppropadt, utan att han sjelf eller ombud för honom framträdt och röst afgifvit, hafve då sin rösträtt förlorat.

§ 31.

Hvad yttermera utöfver föreskrifterna i §§ 17—30 i afseende å prof-predikanter missiverande, frågodagsförrättning och val iakttagas bör, derom förordnar Konungen.

§ 32.

1. Besvär öfver frågodagsförrättning och prestval må anföras endast af röstegande eller af prestman, som vid valet varit stäld under omröstning, och skola vid talans förlust till domkapitlet ingifvas sist före klockan tolf å tjugonde dagen efter valdagen, den likväl oräknad, eller om helgdag då in-faller, på nästföljande söckendag.

2. Besvären skola innehålla bestämd uppgift ej mindre om hvad som utgör föremål för klagan, än äfven om de vittnen och andra bevis, som till stöd för densamma åberopas; och må afseende å besvären ej fästas i de de-lar, der dessa förekrifter icke blifvit iakttagna.

§ 33.

Pröfvar domkapitlet, i anledning af anförda besvär öfver prestval, nö-digt att vittnen höras må, skall dervid förfaras på sätt i allmänhet angående vittnesförhör i de vid domkapitlet anhängiggjorda mål är stadgadt.

§ 34.

1. Finnes vid pröfning af anförda besvär öfver prestval, att valför-rättaren varit jäfvig eller eljest obehörig, eller att vallängden ej blifvit ju-sterad eller att upprop af de röstegande vid valet ej skett, eller att valför-rättaren icke iakttagit hvad i §§ 25, 27 och 29 stadgas, vare valet ogildt och förordne domkapitlet om nytt val.

2. Har röst afgifvits af obehörig person, eller någon af de i röst-längden upptagna icke blifvit vid valet uppropad, eller rösträtt blifvit någon olagligen vägrad, och har valets utgång kunnat af någon af dessa omstän-digheter bero, vare valet ogildt.

3. Är röst, som afgifvits af behörig person, för högt eller för lågt beräknad, göre domkapitlet rättelse i röstberäkningen.

4. Innefatta besvären anmärkning emot behörigen justerad vallängd, må de i denna del icke till pröfning upptagas, derest ej mot det beslut af valförrättaren, hvaröfver klagan föres, missnöje blifvit anmaldt till det protokoll, som innehåller beslutet.

§ 35.

1. Varder vid prestval röst afgifven, som genom köp, hot, tubbande eller annat olaga medel vunnen är, eller tillhör någon, den der i valet obehörigen verkat, den röst vare ogild.

2. Anföras besvär öfver prestval på den i denna § omförmälda grund, bör vid äfventyr, som i § 32 mom. 2 sägs, vid besvären fogas bevis, att åtal för brottet blifvit väckt vid allmän domstol. Pröfvar domkapitlet valet vara af åtalets utgång beroende, uppskjutes besvärens pröfning, intill dess slutlig dom i brottmålet fallit. Eljest varde de genast afslagna.

§ 36.

Der besvär öfver prestval icke anföres, må af domkapitlet anmärkning mot valåtgärderna ej göras; dock varde, der vallängden utvisar felaktig sammanräkning af rösterna, denna af domkapitlet rättad. Ändras derigenom valets utgång, kungöre domkapitlet det församlingen med anvisning att inom den i § 32 föreskrifna tid, räknadt från den dag kungörandet skedde, den dagen likväl oräknad, sig hos domkapitlet öfver valet besvära.

§ 37.

Är till konsistoriel prestlägenhet val hållet, men fullmakt ej utfärdad, och finnes, att den, som undfått de flesta rösterna, blifvit till förslag obehörig eller aflidit eller fått förslaget sig afsäga, varde tjensten till ny ansökning kungjord. Är han satt under åtal, på hvars utgång beror, om han må vara till förslag obehörig, skall med fullmaktens utfärdande anstå, till dess öfver åtalet slutligen dömdt är.

§ 38.

Är till regal kyrkoherdetjenst val hållet, och inträffar att den, som vid sådant val kommit under omröstning, blifvit, innan valhandlingarne äro till Konungen insända, till förslag obehörig, varde han från förslaget skild;

skolande i sådant fall, äfvensom om någon af de föreslagna blifvit stäld under åtal, som i § 37 sägs, eller efter valet aflidit eller fått förslaget sig afsäga, domkapitlet utan förslagets fyllande vid handlingarnas insändande till Konungen härom göra anmälan.

§ 39.

Vill någon, som vid valet icke erhållit de flesta rösterna, från förslaget afgå, göra derom ansökning hos Konungen.

§ 40.

1. Den, som vid val till konsistoriel prestlägenhet erhållit de flesta rösterna, skall af domkapitlet fördes med fullmakt å tjensten, der ej fall inträffar, hvarom i denna förordning annorlunda stadgas. Har vid valet högsta röstetal tillfallit flera, som voro under omröstning, skall den anses vald, hvilken de flesta rösterna efter hufvudtalet tillfallit. Finnes äfven efter sådan beräkning högsta röstetal hafva tillfallit flera, nämne domkapitlet till tjensten den bland dessa, som pröfvas dertill mest lämplig. Har vid valet icke någon röstegande afgifvit röst, välje domkapitlet bland de föreslagna som nyss är sagdt.

2. Fullmakt utfärdas af domkapitlet och dateras den dag valet vunnit laga kraft eller deröfver anförda besvär blifvit slutligen afgjorda.

§ 41.

Sedan val till regal kyrkoherdetjenst vunnit laga kraft, insände domkapitlet ofördröjligen till Konungen samtliga ansöknings- och valhandlingar samt förslagsprotokollet. Har vid valet icke någon röstegande afgifvit röst, då må protokoll derom i valhandlingens ställe insändas.

§ 42.

Regal kyrkoherdetjenst inom hvilket stift som helst må kunna utan förslag sökas af prest, som är till kyrkoherdetjenst behörig och innehar lärarebefattning, hvarmed rätt till årsberäkning såsom för presterlig tjenst är förenad, eller af Konungen fått sig sådan ansökningsrätt särskild förunnad. Enahanda rätt tillkomme ock tjenstgörande hofpredikant, som fullgjort hvad författningarna föreskrifva för behörighet till kyrkoherdetjenst. Hvar och när sökande, som här sägs, må sig anmäla, derom förordnar Konungen.

§ 43.

Kyrkoherdetjenst i pastorat, som är anslaget till prebende, tillsättes i och genom tillsättningen af den tjenst, hvilken pastoratet såsom prebende åtföljer.

§ 44.

Är någon särskild rätt eller förmån i fråga om tillsättning af prest församling eller enskild person försäkrad, eller äro i afseende på domkapitlens förfarande vid tillsättning af vissa kyrkoherde-, komministers- eller kapellpredikantsbefattningar särskilda bestämmelser af Konungen meddelade, gälla hvad derom är eller blifver af Konungen stadgad.

§ 45.

1. Om tillsättning af presterlig tjenst vid krigsmakten, utländsk beskickning, fängelse eller hospital lände till efterrättelse hvad Konungen förordnar.

2. Med tillsättning af presterlig tjenst, som vid sjukhus eller ock vid bruk, fabrik eller annat verk må vara inrättad eller med Konungens tillstånd inrättas, gånge efter hvad om tillsättning af hvar särskild sådan tjenst vederbörligen stadgas.

§ 46.

1. Denna förordning skall till efterrättelse gälla från och med den 1 Januari 18 .

2. Med tillsättande af presterlig tjenst, som då är till ansökning kungjord, bör förfaras efter hittills gällande lag.

3. En hvar, som, då denna förordning träder i tillämpning, är, utöfver hvad i förordningen stadgas, berättigad att för befordran till presterlig tjenst räkna tjenstår, eller att utan förslag hos Konungen söka regala pastorat, skall för sin person vid den rätt bibehållas sådan den honom efter dittills gällande stadganden tillkom.

Stockholm den 25 Januari 1883.

Erik Westin.